

Energetisch werker en paardenmens

Even voorstellen, mijn naam is Coby van Beets-van der Hoeft en mijn passie is:

“Mensen uitnodigen om in beweging te komen, mensen bij hun kracht brengen”.

Waar komt jouw passie vandaan?

Het antwoord daarop zit in mijn levensloop die ik graag met je wil delen. Aan de hand van een aantal gebeurtenissen in mijn leven wordt dan vanzelf helder waar mijn enorme gedrevenheid en liefde voor mensen vandaan komt.

Als jong meisje had ik al bijzonder contact met paarden. Communicatie ging als vanzelf op energetisch niveau. De betekenis daarvan realiseerde ik me toen niet, later wel! Daarna in mijn puberteit heb ik slechte ervaringen opgedaan met artsen, waar je normaal gesproken toch op kan vertrouwen. Ik heb 7 weken in een academisch ziekenhuis gelegen met de diagnose “ziekte van Hodgkin”, lymfeklierkanker en moest veel angstige en pijnlijke behandelingen ondergaan. Eén arts heeft mij daarbij zo ‘niet met respect’ behandeld, is zo over mijn eigenwaarde heen gewalst dat ik niet anders kon dan de strijd aan gaan, een strijd die uiteindelijk heeft geduurd tot een aantal jaren geleden (tot mijn 45ste). Ik ging strijden tegen onrecht, tegen afhankelijkheid (vooral van “meerdere”) en heel strijdvaardig aan het werk met mensen: Zij zijn het waard! Voor mij was **ieder mens waardevol**, deed hij of zij ertoe en had iedereen het recht om tot zijn recht te mogen komen, zijn waarde te laten zien!

Wat betekende dit voor keuze’s later in je leven?

De eerste stap was, bijna logisch: in de verpleging. Ik had echter al gauw door dat ik in die omgeving niet gelukkig zou worden. Ik kon niet doen wat nodig was: aandacht geven aan de mens in dat ziekenhuisbed. Er moest gepoetst worden, bedden verschoond worden, fysieke handelingen gedaan worden, maar ik wilde een luisterend oor zijn voor de mensen die tussen de bedrijven door met me in gesprek gingen. Patiënten vertelden mij hun diepste zielenroerselen, angsten en vrezes maar ik kon daar maar heel beperkt aandacht voor hebben. Wat mij wel opviel is dat doordat ik hun vertrouwen kreeg ze ook in staat waren om zich te uiten, woord te geven aan al wat in hun leefde. Deze werking is tot op de dag van vandaag nog heel belangrijk voor mijn werk als begeleider in ontwikkelingsprocessen.

Hoe ging het verder?

Na een moeilijke maar goede beslissing om iets anders te gaan doen, kwam er ruimte voor huisje, boompje, beestje en kregen mijn lief en ik door de jaren heen drie mooie zonen. In deze periode ben ik als schadecorrespondente gaan werken bij een schadeverzekeraar. Een baan in de luwte waardoor ik mijn energie ook op mijn gezin kon richten. Ook hier werd ik weer getest op mijn waarde, op mijn zijn! Na de 2e bevalling kwam ik terug op mijn afdeling en was mijn baan en ook mijn bureau vergeven. Dit gebeurde mij maar ook anderen en ik kon met dat onrecht niet leven en heb daar dan ook strijdvaardig wat aan gedaan.

Via P&O, ik voelde mij toe aan een nieuwe stap, kreeg ik een stageplek en heb ik destijds een managementassistente opleiding gevolgd. Het managementdeel sprak mij aan en voor ik het wist was ik binnen een Interne accountants afdeling betrokken bij een veranderprogramma, waarin ik alles heb kunnen leren over hoe groepsdynamiek werkt, hoe lastig het is voor denkers om hun gevoel te kennen en in te zetten in hun werk. Een belangrijke lering uit deze periode is dat het vooral gaat om het doen, en niet om erover te praten. Opnieuw een element van hoe ik nu werk.

Hoe heb je dat verder kunnen ontwikkelen?

In een volgende fase ben ik, na een opleiding Bedrijfskundig Management aan de NHL en de opleiding Organisatieadviseur bij het SIOO, veel meer vanuit zelfstandigheid aan de slag gegaan bij een automatiseringsafdeling van Achmea (ja, ja, ik zoek die hoofdmensen wel op). Ik voelde een drang om op een hoger plan mijn drive te laten zien en te laten zien wat ik waard was. De organisatie als geheel werd onder de loep genomen en daar kwam ik onvermijdelijk weer onrecht tegen, afhankelijkheid en worstelde ik enorm met ‘kracht’ en ‘macht’. Ik leerde mijn kracht steeds beter kennen, maar als het lastig werd dan kwam ik toch in macht (strijd) terecht.

Hoe ben je met dat dilemma kracht-macht omgegaan?

Mijn ontwikkeling kwam in een stroomversnelling toen ik “staar” aan beide ogen bleek te

hebben. Het was dus aan de orde: Ik moest mijn ogen openen. Zowel fysiek als mentaal een rollercoaster! Ik moest me opnieuw overgeven aan een arts (déjà vu, afhankelijk en onmachtig) en ik stond dan ook emotioneel compleet op mijn kop. Geen vaste grond meer onder mijn voeten, overgeleverd, zonder controle.

Het kon niet anders: ik moest aan de bak, er moest 'afgerekend' worden met dit diepgewortelde trauma. In Venwoude ben ik dat begonnen te doen, door meerdere trainingen met Emotioneel Lichaamswerk en door diep naar binnen te gaan kon ik het trauma gaan verwerken en door mijn overlevingsmechanieken heen mezelf echt goed zien: Het doet er toe wat ik zeg. Ik heb eigenwaarde! Ik hoef daar niet langer voor te strijden, het is goed zoals het is. Ik kan en wil vertrouwen op anderen. En sterker: Ik kreeg dieper contact met de enorme liefdeskracht die in me zat.

Wat heb je met deze geweldige inzichten kunnen doen?

Er diende zich een periode aan waarin alles bij elkaar kwam: uit mijn zelfgekozen eenzaamheid stappen en werken met mensen vanuit vertrouwen en overvloed in een organisatieontwikkelingafdeling. Alles om: mensen te trainen en coachen om hun kracht te ontdekken en te durven leven!

De stap om in 2008 voor mezelf te gaan beginnen als adviseur, trainer en coach markeert een punt in mijn leven waarin het steeds duidelijker wordt: Ik wil leven vanuit overvloed met het vertrouwen dat ik daarin gedragen wordt en het niet alleen hoef te doen. Verbonden als klein schakeltje in alles wat om mij heen is, het spirituele, de mensheid in zijn geheel. Ik bewandel mijn pad in vertrouwen en met diepe overtuiging dat dit is wat ik kan bijdragen.

Ik ben steeds meer gaan leven en werken vanuit bovengenoemde intentie. Vanuit overvloed en het rotsvaste vertrouwen dat wat ik te doen heb zal leiden tot een prachtig bedrijf: Kifungo (www.kifungo.nl).

De eerste stap was om samen met twee collega's uit die organisatieontwikkelingafdeling een overkoepelende beweging te starten, de TEDCompany. Met veel inzet en energie hebben we gewerkt om mensen in hun kracht te zetten, ze te laten gaan vanuit hun kracht. Op velerlei vlakken hebben we daar mooi werk kunnen doen, waarbij vooral het begeleiden van een inspiratiegroep in 2008 eruit sprong.

In 2009 was het aan de orde om mijn liefde voor paarden en mijn energetisch werken te gaan combineren. Ik had echter geen idee hoe en of ik dat zou kunnen. Na een kennismakingsworkshop paardencoachen bij Bureau Wind (www.wind.nu) was het me duidelijk: Mijn pad is dat ik me verder wil verdiepen in het paard als coach en zijn spiegelende kracht. De opleiding bij Bureau Wind heeft me geïnspireerd dit pad te bewandelen.

Je hebt je ook verder verdiept in systemisch werken?

Bij Phoenix (www.phoenixopleidingen.nl) heb ik mijn energetisch werken in dat zelfde jaar 2009 gekoppeld aan het systemisch werken. De kracht en het belang van het systeem (familie, organisatie) kende ik al wel, maar hoe je daarmee kon werken wilde ik heel graag leren. Het verdiepingsblok "de Maskermaker" heeft me in 2010 nog meer geleerd over het 'helen' van de ziel en hoe ik daarin een bijdrage kan leveren vanuit systemisch perspectief. En de opleiding Professionele Begeleiding van Organisaties maakte deze vorm van werken heel compleet voor mij.

Hoe komen deze ontwikkelingen nu bij elkaar?

Heel wonderlijk! De ontmoeting met Jaap van der Ree van de Stoeterij Groenestein, die vertrouwen had in mijn werk en zijn paard Renske aan mij gegeven heeft, mijn opleidingen met paardencoachen en systemisch werken én mijn lange ervaring in het begeleiden van mensen op een zelfsturende manier hebben geleid tot mijn bloeiend en boeiend bedrijf Kifungo waar ik trots op ben.

Met veel overgave, enthousiasme, tomeloze energie en liefde werk ik aan het neerzetten van mijn bedrijf en begeleid (train, adviseer, coach) ik mensen in organisaties en particulier. Werken in combinatie met partners uit mijn netwerk, inzetten van de fenomenale spiegelende kracht van het paard in leiderschapstrajecten of individuele begeleiding als coach of werken vanuit het systemisch perspectief samen met het paard op systemische paardencoachingsdagen.

En daar is het opleiden van andere mensen in paardencoachen bijgekomen. Het doorgeven van het werken met paarden in mensontwikkeling op een kwalitatief niveau is in 2011 met de Basis Opleiding tot Paardencoach BOP1 gestart in samenwerking met Maatje Bon. Samen hebben wij in 2012 het opleidingsmateriaal met veel enthousiasme verder ontwikkeld. In 2013 ben ik alleen verder gegaan met het geven van de BOP. We zijn in 2015 inmiddels met BOP5 bezig. Daarnaast is in 2014 de vervolgopleiding SWP; Begeleiden vanuit Systemisch/Sjamanistisch Perspectief met Paarden van start gegaan. Met gastdocenten die verdieping brengen in Bewustzijn op Lichaam, Geest en Ziel en Communiceren met Paarden en Bewustzijn op Sjamanistisch werken met Paarden in het grote veld/systeem.

In samenwerking met Sven Goedbloed en Sara Hermanides en ondersteuning van een team van mensen die ervaring hebben met sjamanistische werk begeleid ik samen met de paarden op Sjamanistische dagen; Natuur in Beweging.

In samenwerking met Benedit Kool zetten we maandelijks dagen en een jaargang programma neer voor Vrouwelijk Leiderschap. Hoe kunnen vrouwen vanuit hun kracht/vrouwelijke energie samen zijn in relaties en in organisaties.

Dus wel heel veel samen! Inderdaad, ik hoef het niet alleen te doen en samen is zo veel mooier, zo veel rijker. Ik geniet daar dagelijks van.

Ook samen met de gehele mensheid?

In 2008 ben ik wereldcoach geworden, lid van de Stichting "WereldCoach", waarin ik in een community van gedreven professionals mijn steentje bij wil dragen aan een betere wereld. Per coachtraject sponsor ik de stichting die daarmee coachopleidingen en coachtrajecten in India mogelijk maakt. En Dogon Vrouwen project in Afrika waar in een gemeenschap vrouwen bezig zijn met ontwikkeling vanuit eigen kracht. Ook een mooie vorm van samen.

Kan je wat vertellen over die unieke samenwerking tussen jou en je paarden?

Dat is een verhaal van leren, vertrouwen, oefenen, loslaten en vooral me verwonderen over de mooie dingen die er dan gebeuren. Het begon met het leren bij Renske, de Friese merrie. Onze samenwerking was uniek. Vele coachingen hebben wij gedaan op Stoeterij Groenestein in Lunteren. Na het overlijden in 2013 is er een diepe samenwerking ontstaan met Gerarda, de kleindochter van Renske. Eind 2014 kwam er een kudde in Beemte Broekland, vlakbij Apeldoorn. Het contact met Gerarda en Gold, een KWPN-er en de twee Freibergers, Laskar en Hilla is zo bijzonder dat als wij samen met een coachklant zijn dan

voelen ze beter dan ik wat er op diepere lagen speelt en aan de orde is en gaan we daar mee aan de slag. Mijn rol op dat moment is om dat vanuit vertrouwen te laten gebeuren en de interactie met de coachklant te onderhouden. Ik vertaal wat ik bij de paarden voel, zie en waarneem en toets dat bij de coachklant. Ze zijn in staat op systemisch niveau ordening aan te brengen, aan te geven dat er een lid van het systeem ontbreekt die er wel bij moet komen of te duiden op andere vormen van systemische onbalans. Ze laten zien en beleven dat "het is, zoals het is". Ergens in de opstelling is het mijn rol om een interventie te plegen die voor de coachklant waardevol en van betekenis kan zijn. Wanneer er dan een doorbreken van de 'status quo' is, laten ze dan door inmenging weer duidelijk weten. En als er rust is ontstaan in de opstelling, dan gaan ook zij op rust staan.

Hoe ziet jouw werken vanuit passie er dan nu uit?

Het is een groot goed dat ik nu mijn eigen plek bij de paarden heb gevonden, de Renske Hoeve.

Vanuit een sterk gevoel van vrijheid en 'alles is mogelijk' werk ik hier met mensen om ze hun kracht te laten ontdekken, dat doe ik als coach, als adviseur, als trainer, als moeder, als mens....

Een groot goed daarbij is de onvoorwaardelijke totale acceptatie die ik voel naar mensen toe. Voor mij is ieder mens het waard in al zijn onafheid met zijn lichte "zonne" kanten, maar ook zijn donkere duistere kanten. Ik ontmoet ze graag en vrij van oordeel.

Het samen op pad gaan maakt de stappen zetten lichter, want het vraagt lef om er voor te gaan. Het raakt me als mensen onder ogen komen van dat wat er is. Dat is spannend en brengt mensen bij hun kwetsbaarheid. Emoties, zoals huilen en lachen liggen dicht naast elkaar merk ik in mijn werk vaak. En naast die traan hecht ik veel waarde aan de lach, want een dag zonder te lachen is een dag maar half geleefd.

Hoe wil jij jouw passie doorgeven?

Ik wens heel veel ontmoetingen! En ik hoop dat mijn leven vanuit kracht anderen inspireert.

Wat is een motto dat je aanspreekt?

"Je moet het wel zelf doen, maar je hoeft/kan het niet alleen te doen". Dit ervaar ik nog steeds als de onderligger voor mensontwikkeling vanuit zelfsturing. Ik ben dan ook wel een behoorlijke ervaringsdeskundige geworden door de jaren heen. Jaren van alleen en een diep verlangen naar 'samen' omgebogen naar vanuit vertrouwen samen. Zing, vecht, voel, huil, bid, lach, werk en bewonder. (Ramses Shaffy)

Door welke boeken, films of muziek wordt je geïnspireerd en gepassioneerd?

Door het gedicht uit Return to Love van Marianne Williamson die gedeclameerd werd tijdens de inaugurele rede van Nelson Mandela.

Door de film 'Dances with wolves'. Hierin zie ik de thema's terug die mij diep raken: de prachtige ongerepte natuur, de verhoudingen tussen kracht en macht, het recht/onrecht tussen verschillende culturen, het vertrouwen in de verbinding en liefde tussen mensen (ongeacht hun huidskleur en cultuur), de echte ontmoetingen die plaatsvinden en de rijkheid daarvan.

Door het verhaal van *Sacajawea*. Een boek geschreven door Anne Lee Waldo. Hierin wordt het levensverhaal beschreven van een Shoshoni Indiaanse, buit van een blanke handelaar, gids voor Lewis en Clark op hun historische tocht dwars door Amerika, een vrouw die het symbool werd van een stervend volk en van een nieuwe natie. ISBN 90 10 03247 7. Hierin wordt ik vooral geraakt door de enorme kracht om te leven en steeds weer te overleven die deze Indiaanse vrouw laat zien in het verhaal.

Door de band U2. Veel muziekstukken en teksten van deze band raken mij en zijn voor mij een uiting van een positieve opbouwende manier om het onrecht om te buigen naar kracht. Daarvoor moet je de werkelijkheid wel onder ogen komen.

Door het boek '[Een paard liegt niet](#)' van Chris Irwin dat mij heel veel heeft geleerd over de spiegelende kracht van het paard.